

Ami a falon kívül vár

Gary Wilkerson March 19, 2012

Nehémiás volt az a férfi, aki Jeruzsálem falainak újjáépítését vezette. Izrael népe fogságban élt, amikor Isten elször indította Nehémiás szívét ennek a nemes munkának a tervezésére. Amikor pedig a perzsa királyt kérte meg Nehémiás, hogy e célból visszatérhessen Jeruzsálembe, Isten hatására a király jóváhagyta a kérést.

Határtalan öröm öntötte el az emberek szívét, amikor ez a nagyszerű újjáépítés véget ért. Ezsdrás pap a felszentelési ünnepen fennhangon felolvasta a Törvényt - ez az esemény egész nap tartott. Miközben az izraeliták hallgatták, szívüket meglágyította a meggyőző és bőséges beszéddel és dicsőítéssel telve beszéd.

Íme, Izrael történetében egy fontos esemény - lehetőség a hatalmas ünnepre és a szívvel való háláadásra. Isten jelenlétének jelképei helyreálltak a nép között - és az emberek szíve hűséggel és köszönettel újult meg.

Nehémiás számára jutalom lehetett ez a pillanat, hiszen ő volt Izrael vezetője a fogság alatt. Azonban munkája nem fejeződött be azon a napon. Még ebben a csodás pillanatban is valós veszély fenyegette Izraelt falon kívül és belül is.

Miközben sabbatkor Nehémiás körbejárt a városban, észrevett valamit, ami megdöbbentette.

"Ebben az időben azt láttam Júdában, hogy a nyugalom napján szőlőt taposnak, gabonát hordanak, a szamarakra terhet raknak, és bort, szőlőt, fűgét és mindenféle terhet hordanak Jeruzsálembe a nyugalom napján. Ezért figyelmeztettem őket, hogy ezen a napon ne áruljanak eleséget." (*Nehémiás 13:15*)

Nehémiás döbbenet nézte ami a szeme elé tárult. Az emberek buzgón készítették a bort, a kereskedőket utasításokat kiáltottak, a szamarak jöttek, mentek, mázsaszámra cipelve a gabonát. Mindez pedig a kijelölt pihenés és istentiszteleti napon történt. Az emberek nem az Istennel való közösségre összpontosítottak - az imádatra, köszönetre, háláadásra - hanem csak öncélú napirendjükre.

Hallom, amint a próféták szava suhant át Nehémiás gondolataiban: "A nép számtalanszor elfeledkezett rólam," "A népem szíve elfordult tőlem" Nehémiás rögtön cselekedett és a város vezetőihez fordult: "Ezért megszidtam a júdai nemeseket, és ezt mondtam nekik: Miért követtek el ilyen gonoszságot, hogy megszenteltelenítitek a nyugalom napját?" (*13:17*).

Nehémiás látott valamit, amit ezek az emberek nem. *Isten népe gyorsan visszatért azokhoz a dolgokhoz, amelyek leginkább megrabolták szellemi életét.* Nehémiás így szólt hozzájuk: "Hiszen ugyanezt követtek el tőletek, ezért hozta ránk és városunkra Istenünk ezt a sok bajt! Ti pedig még növelitek Isten haragját Izrael ellen azzal, hogy megszenteltelenítitek a nyugalom napját!" (*13:18*)

Fontos megértenünk, hogy a sabbat mennyire központi téma volt Izrael életében. Ez az Istennel való kapcsolatuk lényegét képezte. Ezzel a szent rendelettel Isten kijelentette: "Kiválasztottam egy teljes napot, amelyen népemmel együtt vagyok és velük töltöm. Szeretnék bizalmasan beszélni velük, mint ahogy Ádámmal és Évával tettem a kertben. Az én sabbatom az a hétük beteljesedése - amikor a jelenlétemben együtt töltjük az időt és a szívüket hozzám fordítják."

Most tehát ez az áldott nép meggyalázta Isten meghívását. Nehémiás azonnal megálljt parancsolt ennek a viselkedésnek: "Amikor a nyugalom napja el?estéjén árnyék borult Jeruzsálem kapuira, megparancsoltam, hogy zárják be az ajtószárnyakat. Azt is megparancsoltam, hogy ne nyissák ki azokat, amíg el nem múlt a nyugalom napja. Néhány legényemet a kapukhoz állítottam, hogy ne jusson be semmiféle teher a nyugalom napján." (13:19).

Nehémiás tettének ez a szellemi valósága: *Beazonosította azokat az er?ket, amelyek távol tartották Isten népét a szabadságtól.* Izraelben egy korábbi generációt már igencsak megáldott Isten, de ?k is "elfeledtek Istenr?!" és saját kívánságaik szerint éltek. Ez sok bonyodalmat okozott és a perzsa fogság lett a következménye. Nehémiás észrevette, hogy a történelem megismétli önmagát ha így folytatódnak a dolgok, ezért ez megrettentette.

Amit ez az istenfél? ember látott, fontos mondanivalóval rendelkezik Isten mai népe számára is. Gondold végig: A mi Megváltónk megmentett minket, megtisztított, megszentelt, elválasztott saját céljaira; szent falat emelt körénk, hogy az ? Szellemében tartson.

Mi vár a falakon kívül: "Ezért a keresked?k és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemen kívül háltak." (13:20). Azok a keresked?k, akik a nyugalom napján üzleteltek, nem mind hagyták ott Jeruzsálemet. A falakon kívül letáboroztak, várták, hogy újra bejussanak.

Nehémiásnak azonban volt néhány keresetlen szava ezekhez az er?szakos keresked?khöz. Azonban el?ször szeretném ha megvizsgálnánk az egyes szerepl?ket, mit jelentenek - Nehémiás generációja és a mi számunkra.

Nehémiás története megmutatja, hogy Isten nem csak eltépi a kötelékeket, hanem távol is tart t?lük.

Vegyünk egy fiatal férfit, aki olyan családban n?tt fel, ahol az apja bántalmazta az anyját. Emlékszik az ökölcsepásokra, anyja könnyeire és sérüléseire. Ez a fiatalember megfogadja: "Nem leszek olyan mint az apám. Az én szívem nem lesz tele haraggal!"

Azonban amikor megházasodik, a harag el?tör bel?le. Azon kapja magát, hogy próbálja elnyomni az az örvöng? dühöt, amelyet egész életében magával cipelt. Imádkozik, és megszabadul a dühkitörés készítését?l - azonban kés?bb ugyanaz az érzés keríti hatalmába. Ez az ördögi kör újra és újra megismétl?dik, még végül elkezd így gondolkodni: "Soha nem szabadulok meg ett?l. Meg kell tanulnom magamban tartani és uralkodni rajta."

Nézzünk például egy korábbi szenvedélybetegét. Isten kegyelméb?l és erejéb?l ez a hölgy tiszta és józan, életén látszik mennyire hálás Jézusnak. Kis id? múlva azonban elhidegül; a régi dolgok, amelyek a szenvedélybetegséghez vezették, újra támadják ?t.

Hogyan tud Isten népe megmaradni a megkapott gy?zelemben? Hogyan járhatunk folyamatos kegyelemben anélkül, hogy visszatérnénk régi b?nös szokásainkhoz, amelyek tönkretettek a múltban?

Engem személy szerint néha elfog a kétségbeesés. A feleségem látja, ha el?tör bennem - olyan érzés, amely nagy csalódottságot okoz a lelkemben és felemészt a reményemet. Ezeken a napokon minden poharat félig üresnek látok. Kelly egész nap imádkozik értem és emlékeztet: "Gary, ne a körülményekre nézz. Isten a sötétség minden erejét legy?zte, ami megakadályozhatná, hogy higyj Benne. Ne hagyd, hogy a gonosz gondolatok újra összezavarjanak."

Mi a helyzet veled? A magánnyal küzdesz? Depresszióval? Régi sebekkel? Ez a dolog arra készítet, hogy elmenekülj és végül feladd. Visszatérsz a régi kötelékhez - ahhoz a dologhoz ami a legf?bb oka szabadságod elvesztésének - és hamarosan a gy?zelem érzése elt?nik. Így gondolkozol: "Nem lehetne valahogy megszabadulni ett?l - és szabadnak maradni? Vannak jó pillanatok, amikor gy?ztesnek érzem magam, aztán újra lehúz valami. Ez a káros szenvedély újra visszatér."

Mutass nekem egy elszánt keresztényt, aki hátat fordított egy b?nös szokásnak vagy szenvedélynek, és én mutatok neked valakit, aki mély és er?teljes érzelmekkel küzd - harag, fájdalom, félelem, stb. és ezeket próbálja kétségbeesetten leküzdeni. Ez a hív? többé nincs közösségben Istennel, hiszen a gondolataiban ez csak még több szégyent ébreszt. Valójában elvágta saját magát a remény, szabadság, gy?zelem egyetlen forrásától.

Jeruzsálem bevétele azt szimbolizálja, mi történik velünk leghatalmasabb küzdelmeink során.

Amikor Jeruzsálem elesett, nem csak elfoglalták - teljesen megtizedelték. A hódító perzsák biztosítani akarták,

hogyan az izraeliták soha nem fognak újra fegyverkezni. Így aztán mindent leromboltak: a Templomot, a kutakat, a külső védőfalat.

Itt a tökéletes kép arról, mit tesz velünk az ellenség, amikor küzdünk. Azon dolgozik, hogy minden szellemi építményt, amit Krisztus emelt, leromboljon. Imádság, dicsőítés, bibliatanulmányozás - röviden az Istennel való közösségünk - mind semmivé válik, és csak a mindent elborító szűgyen érzése marad utána.

Ezen a ponton Izrael fogsága idején Nehémiás szívét Isten fellelkesítette. Ez a férfi azt szeretete volna látni, hogy Jeruzsálem falait újraépítik, és Isten lehetővé tette, hogy ez megvalósulhasson. Mondd, Isten nem ébreszt hasonló szenvedélyt a te szívedben, miközben ezt olvasod? Szeretnéd látni, ahogy az első szeretet visszatér? Érzed, hogy a Jézus iránti szenvedélyed felé vonzódsz? Szeretnéd látni újra a szívedben uralkodni?

Lehet, hogy kiábrándultságodban "szombatnap borkészít?" lettél, ahelyett, hogy életet adó közösségben lennél a Megváltóddal. Lehet, azt gondold a helyzetedről: "Olyan messze vagyok Istentől, nehéz lenne visszatérni. Talán évekig kell lelkigondozásra járnom."

Könyörgöm, gondold át Isten Igéje alapján! Mennyi időbe telt Nehémiásnak és munkásainak újjáépíteni Jeruzsálem hatalmas falait?? *Ötvenkét napba!* Ez kevesebb mint két hónap - még egy mai városépítő brigád sem tudná megcsinálni. De mivel Isten adta a látást és a szenvedélyt ezeknek a munkásoknak, a kis csapat pedig hűségesen dolgozott - hatalmas munkát végeztek el szinte semmi idő alatt.

Amikor Isten dolgozik, hatalmas dolgokat visz véghez. És nem tart neki sokáig az sem, hogy helyreállítsa a dolgokat a szellemedben. Annyit kér mindössze, hogy vedd le a szemed a körülményeidről, mert Jézus már győzött helyetted - számodra. Félig üresnek látod a poharad? ? másképp rendelte. Már megkezdte a szellemi falaid helyreállításának gyors munkáját.

Nehémiás azt látta, hogy Isten népe egyik kezével újjáépíti a városfalat, azonban a másikkal rombolja.

Nehémiás egy furcsa kettősséget vett észre a népben. Nem sokkal korábban sírtak, dicsőítettek, Istenhez kiáltottak. Azonban ahelyett, hogy bűnbánatban és hálaadásban tartották volna a szívüket, ragaszkodtak azokhoz a dolgokhoz, amelyek elpusztították őket korábban - és újra elfogják pusztítani őket.

Nem ugyanezt teszi ma is sok keresztény? Elmennek vasárnap a gyülekezetbe dicsőíteni, hétfő este pedig újra a kocsmában vannak. Este Isten Igéjével alig győznek betelni, éjjel pedig pornót néznek a neten. Talán te is hasonlóan élsz? Ez a kettős szívesség megkötözve tart. Nem engedi, hogy a gyülekezetben felszabadultan dicsőíts, hatására megkérdőjelezted Isten valóságosságát. Olyan sokszor véteztél, hogy azon tündösz, vajon Isten jelen volt-e valaha is valóságosan az életedben: "Létezik egyáltalán győzelem? Vagy csak beképzelttem magamnak akkoriban?"

Igen, lehetséges az, hogy keresztények annyira belekavarodnak különféle szokásaikba, hogy emiatt a győzelem és a szabadság eltűnik. Azonban hadd szolgáljak jó hírrel: Az a munka, amit Nehémiás Izraelért végzett, ugyanaz, mint amit a Szent Szellem végez értünk ma. Három olyan dolgot tett, ami bemutatja, mit tesz Isten értünk ma.

1. Isten megparancsolja a kapuk bezárását. "Amikor a nyugalom napja eljött, árnyék borult Jeruzsálem kapuira, megparancsoltam, hogy zárják be az ajtószárnyakat. Azt is megparancsoltam, hogy ne nyissák ki azokat, amíg el nem múlt a nyugalom napja." (13:19).

Isten már azelőtt elkezdte megoldani a problémádat, mielőtt te magad felfedeznéd a problémát. Nehémiás nem mondta a borkészítőknak, hogy hagyják abba. Egyenesen a városkapukhoz ment és az üzlet forrását zárta el. Ez a fajta cselekedet az, amit a puritánok "megelőző kegyelemnek" hívtak. Isten azért teszi ezt, hogy megőrizzen azoktól a körülményektől, amelyek kísértésbe visznek.

Hiszem, hogy észre fogod venni Isten Szellemét, amint bezárja a kapukat a kísértéseid előtt, akármi legyen is az - harag, alkohol, pornó nézés. Ez a "megelőző kegyelem" jöhet kívülről vagy lehet egy sürgető érzés benned. Bármelyik módon történik, ez Isten kibontakozó terve az ellened támadó erő legyőzésére.

2. Isten nem csak kiűzi, hanem távol is tartja életedtől a kísértő erőket. "Néhány legényemet a kapukhoz állítottam, hogy ne jusson be semmiféle teher a nyugalom napján. Ezért a kereskedők és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemon kívül háltak." (13:19-20).

Igen, azok a kísértés? er?k továbbra is ott táboroznak a kapukon kívül, lesve azt a gyenge pillanatot, amikor visszajöhetnek. Valójában a kísértés mindig egészen közelinek t?nik. De Isten szelleme ?rt áll a kapuban, hogy megakadályozza a kísértés? er?k visszatérését.

Micsoda kegyelmes munka ez Urunktól! Nem csak a b?nös kísértéseinket ?zi el - kétségbeesésünket, dühünket, szenvedélybetegségünket - hanem távol is tart t?lük. Tudja, hogy ez olyan dolog, amit egyedül nem tudunk megtenni. Lehet, hogy félelemmel telve így gondolkodunk: "Uram, bármelyik pillanatban újra kétségbe esek! Megint dühkitörésem lesz! Újra inni fogok vagy pornót nézni!" De ? h?ségesen ?rt áll szívünk kapuin.

Cserébe azt kéri, adjuk oda neki a kísértésünk *forrását* - a fájdalmat, haragot, kiábrándultságot - mert ezzel akar foglalkozni, meggyógyítani a vele való személyes kapcsolaton keresztül. Ez a gyógyító munka a szombatnapi parancs lelke: Tartós gy?zelmet csak az ? jelenlétében találunk. Ez így van rendjén - mind a *megváltásunk*, mind a *megszentel?désünk* az Atyával való folyamatos közösségen keresztül valósul meg.

3. "Távozz!" Parancsolja Isten a kísértés?nek. "Ezért a keresked?k és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemon kívül háltak. Ekkor figyelmeztettem ?ket, és ezt mondtam nekik: Miért háltok a várfal el?tt? Ha még egyszer ilyen tesztek, megbüntetlek benneteket! Attól fogva nem jöttek a nyugalom napján." (13:20-21).

A mi forrásunk olyan átfogó, hatalmas, er?teljes, dics?séges, hogy szó szerint megrémíti a kísértés?nket. Jézus Krisztus maga áll Sátán és közénk, és akárhányszor közelít az ellenség, a mi Megváltónk megállítja az úton: "Távozz!" Olyan er? ellen támadsz, amely eltípor! Ez a kapu nem azért van itt, hogy beengedjen, ördög - azért van, hogy én kijöhessenek és megküzdjek veled. Ha pedig ez történik, elverlek."

Sátán tudja, hogy Isten komolyan veszi a dolgát. Ezért aztán a kapun kívülr?l kiabál: "Nem maradsz örökre szabad! Azt hiszed er?sebb vagy mint az ?seid? ?k sem maradtak szabadok! Az az alaptermészetetek, hogy még többet kívánjatok. Szóval nyisd ki azt a kaput és engedj be!"

Jézus azonban mást mond. Megkérdi Sátánt: "Miért táborozol a falon kívül?" (13:21). Más szavakkal: "Miért vesztegeted az id?det? Nem fogod legy?zni az én kedvesemet. Én vagyok az ? gy?zelme. Nem állod ki a próbát! Még egy lépés el?re és eltaposlak!"

Ez az a hatalom amivel rendelkezünk! A világmindenség Ura értünk dolgozik - ki?zi az ellenséget, ?rt áll, hogy vissza ne jöhessen és táplálja megtört lelkünket, hogy az a vele való közösségben meggyógyuljon.

Id?nként megkísért a dolog, hogy újra a régi b?nös sémák szerint viselkedjünk. De nincs olyan probléma az életünkben - sem szokás, sem érzés - amely felett Jézusnak ne lenne hatalma. Nincs olyan ellenség, amelyet ne tudna a kapukon kívül tartani. Egyszer?en ennyit mond: "Ha a szemedet rám - Krisztusra, a gy?ztesre - emeled, nem látod többé ezt az ellenségedet. Lehet, hogy rád támad, de én folyamatosan ?rködöm a szíved fala felett."

Kérd a Szent Szellemet: "Uram, légy Nehémiás hangja számomra önelégültségemben. Szállj szembe azokkal a b?nökkel, amelyeket megt?rök. Gyógyítsd meg a sebeket, amelyekb?l fakadnak - a magányosságot, a depressziót, a fájdalmat."

Bízom abban, hogy a Te biztonságos falaid között tartasz Uram. Te vagy az én gy?zelmem mindenben. Kérlek állítsd vissza most a helyes kapcsolatot Veled. Segíts, hogy mindenben újra Hozzád foruljak, még a hibáimmal is! Így megismerem a te gy?zelmedet és szabadságodat! Ámen."

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/417/>